

Gitarra eskuan, ibili bizian

Bai izan daiteke, agian iraganeko garai batean irudikatuz, oraina baino gehiago. Gaur, nire harpean zaude. Denbora gehiena hemen pasatzen dut, bakarrik, mundu bakartu batean. Gutxiago ateratzen naiz, nahiz eta harremanak ditudan oraindik kanpoarekin. Baina egia da garai batez ibili naizela gitarra bizkarrean munduan gaindi, European, Quebecen, Grezian. Akropolis azpian, etxeratzeko dirurik ez nuela, *Izarren hautsa* kantatu nuen behin, eta horrela lortu nuen txartela ordaintzea.

Eta gitarra hor da beti nire bizian. Orain dela 30 urte hasi nintzen eta orain ari naiz berriz instrumentua deskubritzen. Punk garaian hazi ginen, nahiz eta ni hard rock zale naizen gehiago. Orduan musikan hasi nintzenean, punk eta hard rock taldeetan jotzen nuen. Garaian, musikan deus jakin gabe hasi nintzen. Bi nota egin eta kontzertu bat antolatzen genuen belaunaldiko beste askok bezala. Oraingo gazteak ikusten ditudalarik, iruditzen zait gehienak jantziagoak direla. Asko musika eskolatik pasatzen dira lehenik, eta gero talde bat sortzen dute. Beraz ez nuen gitarra jotzen ikasi, desbideratu nuen tresna nire erara. Geroztik, gitarra jole handiekin musika jotzeko aukera izan dut proiektu ezberdinetan. Ohartu naiz rockero hutsa nintzela eta *power chords* deitzen diren horiez aparte, fisik ez nekiela. Beraz badut halako konplexu bat gitarrarekiko eta orain ari naiz hori lantzen. Ez naiz inoiz gitarrista handia izanen, baina gitarra beti hor da.